

БЪЛГАРСКАТА

ВОЙНА. 916

(Народна пѣсень, съчинена отъ
редника Заре Митевъ, гусларь,
отъ с. Гука. Автора на пѣсеньта
я е изсвирилъ и изспѣлъ на Ко-
леда на офицерската трапеза, за
която е получилъ 150 лв. бак-
шишъ отъ офицеритѣ на полка)

Кралъ Петръ сръбски управ-
никъ,

Що е най-грозенъ душманинъ
На нашта земя хубава,
На българската държава,
Повикалъ, събралъ царетъ.
Царетъ още крадетъ
На много държави
И на тѣхъ така той думаятъ:

— Другари добри, сговорни,
Най-богата е земята
На моя съсѣдъ Фердинандъ,
Ази съмъ вече намислилъ,
Да я нападна, ограбя.

Като го чули кралетъ,
Кралетъ още царетъ,
Що сж на Петра другари,
Потупали го по рамо
И така сж му казали:

— Добръ си Петре намислялъ,
Намислилъ още разумилъ;
Събирай войска юнашка
И не се бави повече.

Събра си Петръ войската
На тръгна и я заведе
На българската граница.
Тамъ на войска си думаше:

Войници сръбски юнаци,
Влизайте братя в Бугарско —
Тамъ има хора богати
И плячка много голѣма;
Тамъ има лѣпи дѣвойки
За сръбски дивни герои.

Катъ дочу това Фердинандъ
Бързо си събра войската,
Отговоръ даде на Петра
И на неговитѣ другари.

Настана война голѣма,
Голѣма още жестока —
Гранати хвърчатъ и палатъ,
Куршуми свирятъ и пѣятъ
По Пиротскитѣ върхове.

Сръбска се войска уплаши
И назадъ бързо побѣгна,
Остави пушки, патрони
И безброй нови топове.

Самъ Петръ сръбски управникъ
Чудилъ се още маелъ се
Какъ да си спаси кожата.
Най-послѣ краля намислилъ:

Взелъ си шапката въ рѣцъ,
Зарѣзалъ златни каляски
И тръгналъ Петръ побѣгналъ
На гдѣ му видятъ очитѣ.

А войска сръбска юнашка
Остала гола и боса,
В'бугарска земя пристигна
Гдѣ има хора богати
И плячка много голѣма;
Гдѣ има лѣпи дѣвойки
За сръбски дивни герои.

Това за примѣръ на други,
На други наши душмани.

= МОДЕРЕНЪ ТЕАТРЪ =

„ЖУЖУ“

отъ МАКСИМЪ ГОРДИ.

шм. N 1028